

1921-01-21

AFSENDER

Fritz Syberg

MODTAGER

Johannes V. Jensen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen optræder på brevet

Generel kommentar:

Kunstnersammenslutningen "De fire" blev stiftet 1920. Den bestod af Vilhelm Lundstrøm, Karl Larsen, Svend Johansen og Axel Salto. "De fire" nåede at afholde syv udstillinger sammen frem til 1929.

Den omtalte tekst af Syberg i Politiken er ikke fundet.

Sybergs brev er skrevet i forlængelse af den såkaldte Dysmorfismedebat. Professor C. J. Salomonsen hævdede fra januar 1919 i foredrag og et avisindlæg, at yngre kunstnere led af en smitsom sindslidelse, dysmorfisme. Bla. Lundstrøm blev af Salomonsen beskyldt for dette.

Johannes V. Jensen støttede

Salomonsens synspunkt og trykte i 1922-1923 en artikel om dette i sit tidsskrift, Forum. Tilsyneladende har Jensen inden den tid luftet tanker i denne retning i et brev til Fritz Syberg. Oluf Thomsen tog de unge kunstneres parti i debatten.

Afsendersted:

Pilegården Kerteminde

Omtalte personer:

Else Jensen

Oluf Thomsen

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek, Johannes V. Jensens Arkiv

DOKUMENTINDHOLD

Fritz Syberg har ingen fidus til kritikere, for de er snyltere, og de overgår i antal kunstnerne. Oluf Thomsen beundrer "De Fire", ligesom Johannes V. Jensen gør det med Fynboerne. Det er i disse krigsår fint nok, at folk følger deres sympatier i stedet for deres antipatier.

TRANSSKRIFTION

Pilegården 21-1-21

Kære Ven!

Der er endnu et Punkt jeg kunde ønske at klare min Stilling til nemlig hvorledes jeg staar over for Oluf Thomsen. Sandt at sige har jeg ikke megen Fidus [til] Kritik overhovedet. Kritikere er for mig næsten udelukkende en Hob Snyltere. De kunde undværes allesammen. Her i Danmark er der paa Grund [af] Avisernes Mængde et saadant Utal af dem (og leve skal de jo alle) saa de indtager omtrent samme Stade i Samfundet, som Klædelusen i Udviklingslæren. Jeg vil haabe for O. Th. at han lader Kritiken ligge. Foreløbig fremtræder han som Ven og ["og" overstreget] og Beundrer af de Fire og deres Kunst et ikke alene tilladeligt, men aldeles uangribeligt Standpunkt. Omtrent det samme Du indtager over for Fynboerne.

x) selv om han paastaar det.

er blot det kedelige "aber" derved at "Feltherrernes" Antal snart ["snart" overstreget] overgaar Soldaternes. –

Men Du forstaar heraf, at jeg foreløbig ["foreløbig" indsat over linjen] ikke betragter Fænomenet O.Th. som andet end en Privatmand der paa et givet Tidspunkt af sit Liv har ønsket at slaa et Slag for noget i Kunsten og nogle faa Kunstnere han havde Sympathi for. Jeg kan godt lide at ["at" indsat over linjen] Folk der ["der" overstreget] handler ud fra deres Sympatier. Vi har i disse Krigsaar set et saadant Utal ["Utal" overstreget] Utal af den anden Slags, de der sætter sig i Bevægelse ud fra de hellige Antipatier saa jeg har faaet nok for Resten af mit Liv. Hilsen til Dig og Else fra Din hengivne Fritz Syberg.

Pilegaardens 21-1-21 F

Kære Ven!

Der er endnu et Punkt jeg kunde
ønske at belære min Milling til
nemlig hvorledes jeg staa over for
Oluf Thomsen. Sandt at jeg
har jeg idre megen Fidoas Kritik
overhovedet. Kritikere er for
mig næsten udelukkende en Hob
Gnyltene. De kunde undværes
altsammen. Her i Danmark er
de paa Grund Afvisernes Mængde
et saadant Utal af dem (og leve
skal de jo alle) saa de indtages
omtrunt samme Stede i Samfundet,
som Klædeløsen i Udviklings-
læren. Jeg vil haabe for O. Th. at
han lider Kritikken lige. Forløbig
fremtræder han som Værge og

Beundrer af de Fire og deres ^{II} Kunst
et idre alene tilladeligt, men aldeles
uansvarligt Standpunkt. Om-
trunt det samme der indtages
over for Fyrbøerne.

Naar vi i min lille Opsets:
Politiken skriver at „det er spældent
at møde Kritik der ganske rim-
pelt ser sin Opgave i at slaa
Bro mellem Publikum og den
gode Kunst“ saa ved vi at der
finder idre en Kritiker her-
tyvende som ser en Opgave i
det, ^{†)} min i noget ganske andet
neml.), det at anvise Kunstneres
Maal og Midler, eller som En der
var tilstræbelig naar udbrøft
det, „Kunstnerne er Guldatter
Kritikeren er Feltthoven“, der
^{†)} selv om han paastaar det.

er blot det kedelige aber^{III} derved at
Feldherrernes Antal ~~stort~~ overgaaer
Soldaternes. —

Men du forstaaer heraf, at ^{foreløbig} jeg
betragter Fenomenet O. Th. som
andret end en Privatmand der
paa et gaaet Tidspunkt af sit

Liv har ønsket at slaas et Slag
for noget i Kunsten og nogle
faa Kunstnere han havde

Sympathi for. Jeg kan godt
lide ^{at} Folke ~~de~~ handle ud fra deres
Sympatier. Vi har i dine Brevs

aaer set et saadant ~~Stad~~ Antal
af den anden Slags, de der sætter
sig i Bevægelse ud fra de hel-

lige Antipatier saasom har
faaet nok for Posten af mit
Liv. Viden til dig og Else

fra din kærebrødre Fritz Lyber.